

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců Mgr. Daniely Jandové a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobkyně: **COFIDIS a.s.**, IČO 27179907
sídlem Bucharova 1423/6, 158 00 Praha
zastoupená advokátem Mgr. Markem Lošanem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **O [redacted] I [redacted]**, narozený [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení částky 159 400 Kč s příslušenstvím,
o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 22. 9. 2025, č. j. 11 C 210/2025 – 49

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se mění ve výroku II. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni zákonný úrok z prodlení z částky 136 170 Kč ročně ve výši 12 % od 14. 2. 2025 do 23. 6. 2025, do tří dnů od právní moci rozsudku; jinak se v tomto výroku a ve výroku I. potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 27 556 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

1. Okresní soud v Benešově (dále jen „soud prvního stupně“) shora označeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 136 710 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 136 710 Kč od 24. 6. 2025 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni částku 22 690 Kč, kapitalizovaný úrok ve výši 11 042 Kč a zákonný úrok z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 159 400 Kč od 14. 1. 2025 do 23. 6. 2025 a z částky 22 690 Kč od 24. 6. 2025 do zaplacení (výrok II.) a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 27 556 Kč k rukám zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.).
2. Soud prvního stupně vyšel ze skutkového zjištění, že mezi účastníky byla dne 14. 11. 2023 uzavřena smlouva o úvěru (dále jen „Smlouva“), na základě které žalobkyně poskytla žalovanému úvěr ve výši 155 000 Kč a žalovaný se zavázal jej splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 2 965 Kč. Protože žalovaný ani přes výzvu žalobkyně svůj závazek neplnil, žalobkyně dopisem ze dne 8. 11. 2024 od Smlouvy odstoupila. Žalovaný na dlužnou částku celkem uhradil 18 290 Kč.
3. Z hlediska právního posouzení soud prvního stupně uzavřel, že účastníci uzavřeli podle § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) smlouvu o spotřebitelském úvěru, kterou však shledal ve smyslu § 86 odst. 1 a § 87 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, jako absolutně neplatnou pro absenci řádného zkoumání úvěruschopnosti poskytovatelem úvěru. Nárok žalobkyně pak soud prvního stupně posoudil jako nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu § 2991 o. z. a uložil tak žalovanému povinnost vrátit žalobkyni poskytnutou částku poníženou o žalovaným realizované platby. Soud prvního stupně rovněž přiznal žalobkyni zákonný úrok z prodlení z přiznané částky podle § 1970 o. z. ode dne následujícího po doručení žaloby, jelikož v řízení nebylo zjištěno, že by žalobkyně ve smyslu § 1958 odst. 2 o. z. vyzvala žalovaného ke splnění dluhu před tímto datem. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) podle poměru úspěchu každého z účastníků ve věci.
4. Proti tomuto rozsudku, a to výslovně proti zamítavému věcnému výroku II., podala žalobkyně odvolání. Podle žalobkyně soud prvního stupně přiznal zákonný úrok z prodlení pouze ve výši 12 %, ačkoliv zákonný úrok z prodlení vzniklý během druhého pololetí roku 2024 činil 12,75 %, zároveň vytýkala soudu prvního stupně, že úrok z prodlení z dlužné částky přiznal až od 24. 6. 2025, ačkoliv žalobkyně prokázala, že písemnost, která obsahovala odstoupení od smlouvy, žalovanému odeslala dne 12. 11. 2024, v souladu se smluvním ujednáním považuje dopis za doručený ke dni 22. 11. 2024, stejným dnem se stal dluh splatným a od 23. 11. 2024 se žalovaný nacházel v prodlení. Žalobkyně postupovala ve prospěch dlužníka a poskytla mu téměř dva další měsíce k dodatečnému plnění dluhu a úrok tak požadovala až od 14. 1. 2025. Žalobkyně proto navrhla, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalovanému uloží povinnost nahradit žalobkyni nad rámec částky přiznané soudem prvního stupně zákonný úrok z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 136 710 Kč od 14. 1. 2025 do 23. 6. 2025 a zákonný úrok z prodlení ve výši 0,75 % ročně z částky 136 710 Kč od 24. 6. 2025 do zaplacení.
5. Žalovaný se k odvolání žalobkyně nevyjádřil.
6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.
7. Soud posuzuje podání účastníka vždy podle jeho obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.), odvolací soud tak za použití § 211 o. s. ř. uzavřel, že pokud žalobkyně navrhuje změnu rozsudku soudu prvního

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

stupně nad rámec nároku přiznaného vyhovujícím věcným výrokem I., pak se navrhaná změna dotýká a odvolání směřuje do celého rozsahu napadeného rozsudku.

8. Účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, odvolací soud proto podle § 214 odst. 3 o. s. ř. jednal a rozhodl v jejich nepřítomnosti.
9. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že napadeným rozsudkem soud prvního stupně vyhověl žalobě obsažené v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu doručeného soudu dne 3. 3. 2025, žaloba byla žalovanému ve smyslu § 50m odst. 3 o. s. ř. doručena dne 23. 6. 2025. Listinnými důkazy předloženými žalobkyní bylo prokázáno, že dopisem ze dne 8. 11. 2024 sdělovala žalobkyně žalovanému, že odstupuje od smlouvy o úvěru a vyzývá ho k okamžité úhradě dluhu. Výzvou k úhradě dluhu - předžalobní upomínkou ze dne 30. 1. 2025 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dluhu a podle podacího archu tato písemnost byla poštovnímu operátoru předána dne 3. 2. 2025 k přepravě. Ve věci soud rozhodl napadeným rozsudkem.
10. Odvolací námitka žalobkyně, že soud prvního stupně nesprávně přiznal žalobkyni úrok z prodlení ode dne následujícího po doručení žaloby, ačkoliv žalobkyně prokázala poštovním podacím archem, není důvodná. Podací arch, který byl součástí příloh návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, datově odpovídá doručování výzvy k úhradě dluhu ze dne 30. 1. 2025, a pokud žalobkyně předložila poštovní podací arch s datem 12. 11. 2024 k odvolání, pak se jedná v odvolání o nepřipustný důkaz, předložený po koncentrační lhůtě, protože podle protokolu o jednání ze dne 22. 9. 2025 byli účastníci poučeni podle § 119a odst. 1 o. s. ř., že všechny rozhodné skutečnosti musí tvrdit a důkazy označit předtím, než ve věci rozhodne soud prvního stupně, protože později tvrzené skutečnosti a označené důkazy mohou být odvolacím důvodem jen za podmínek § 205a o. s. ř. Žalobkyně v odvolacím řízení předložený důkaz, tj. poštovní podací arch ze dne 12. 11. 2024, nesplňuje předpoklady důkazu možného uplatnit v odvolacím řízení podle § 205a o. s. ř. a odvolací soud k němu nemohl přihlížet.
11. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že písemnost obsahující odstoupení od Smlouvy a kvalifikovanou výzvu k jeho úhradě ze dne 8. 11. 2024, byla žalovanému doručena, žalobkyně však prokázala, že výzvu k úhradě dluhu ze dne 30. 1. 2025 adresovanou žalovanému předala k poštovní přepravě dne 3. 2. 2025. Odvolací soud uzavřel, že výzva k úhradě dluhu byla žalovanému doručena nejpozději ke dni 13. 2. 2025 a od následujícího dne je žalovaný v prodlení s plněním peněžitého dluhu a žalobkyně má od tohoto data právo na úrok z prodlení.
12. Podle § 1970 o. z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.
13. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně správně uzavřel, že Smlouva uzavřená mezi účastníky je absolutně neplatná a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni jí poskytnutou částku po odečtení žalovaným zaplacených částek, má žalobkyně právo na úrok z prodlení v zákonné výši.
14. Podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši reposazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.
15. Úrok z prodlení se přiznává v závislosti na době, kdy se dlužník dostal do prodlení, podle reposazby platné v den počátku prodlení, bez ohledu na případné pozdější změny této sazby.
16. Reposazba vyhlášená Českou národní bankou od 8. 11. 2024 do 6. 2. 2025 činila 4 %, od 7. 2. 2025 do 8. 5. 2025 činila 3,75 % a od 9. 5. 2025 dosud 3,5 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

17. Odvolací soud uzavřel, že žalovaný se dostal do prodlení s plněním peněžitého nároku žalobkyně dne 14. 2. 2025 a k prvnímu dni prodlení žalovaného činil zákonný úrok z prodlení 12 % (4 % + 8 bodů).
18. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně ohledně počátku prodlení žalovaného s plněním nároku žalobkyně a povinnosti platit úrok z prodlení podle § 220 odst. 1 o. s. ř.; ve zbývajících částech zamítavého věcného výroku II. a ve výroku I. v části napadené odvoláním, rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
19. Při vyhlášení rozsudku došlo ke zjevné chybě v datu počátku prodlení, když nesprávně bylo uvedeno 14. 1. 2025, namísto správného 14. 2. 2025. Odvolací soud tuto zjevnou nesprávnost opravil postupem podle § 164 o. s. ř. a opravné usnesení je součástí tohoto rozsudku.
20. Odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, v souladu s ust. 224 odst. 1 o. s. ř. rozhodl znovu o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně podle § 142 odst. 2 a § 151 odst. 1 o. s. ř. a ve věci částečně úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 27 556 Kč. Změna rozsudku soudu prvního stupně se týká pouze určení počátku prodlení, kritéria pro výpočet výše náhrady nákladů se tedy nezměnila a odvolací soud pro stručnost odkazuje na správné určení výše nákladů řízení soudem prvního stupně v bodu 16. napadeného rozsudku.
21. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 2 o. s. ř. a § 151 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalobkyně byla v odvolacím řízení úspěšná pouze částečně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Benešově, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 4. února 2026

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová